

Gospodarske stvari.

Razstava konjska v Radgoni.

Štajerski konjerejci, zvečinoma Slovenci, imeli so uže dvakrat čast svoje konje samemu svitlemu cesarju na ogled postaviti; prvič l. 1870 v Gradcu, l. 1873 na Dunaji. Sedaj dobijo tretjokrat takšno priliko, to pa v Radgoni.

Konjerejsko društvo štajersko vzelo je vse v svoje roke in priredi konjsko razstavo ob priliki cesarjevega prihoda dne 9. julija predpoludnem. Razstava se začne ob 6. uri zgodaj. Ob tem času moraje vsi konji v Radgoni biti. Namenjenih in uže naglašanih ter ga razstavo vsprejetih je 15 državnih žrebcev in 3 privatni, 44 kobil in žrebet iz Radgonskega in 84 iz Ljutomerskega konjerejskega okoliša.

Nastavljena so častna darila, srebrne in bronaste svetinje, častne diplome in darila v denarjih. Za častna darila odločilo je konjerejsko društvo štajersko srebrn kozarec, mestni zastop Radgonski 5 zlatov v krasnem ovitku, 5 zlatov brez ovitka, in jednako tudi župan Deller 5 zlatov z ovitkom in 5 zlatov brez ovitka. Darila v denarjih najprvije za Radgonski ali II. konjerejski okoliš so a) za licencirane žrebce 15 fl. (okrajni zastop Cmereški daroval) in 10 fl. b) za 3-4letne kobile za 4-5 letne breje kobile, in kobile z žrebeti 40, 25, 20, 20, 15, 10, 10 fl. c) z 1-2letne žrebice 20, 15, 15, 10, 10, 10 fl.

Za Ljutomerski ali III. konjerejski okoliš, kateremu pripadajo tudi Žetinci, Dedonjci, Radgona, Farovce, Gorca, Celtinje a) za 3-4letne kobile, za 4-5letne breje kobile in za kobile z žrebeti 40, 25, 20, 20, 20, 20, 15, 15, 15, 15, 10, 10, 10, 10, 10 fl. b) za 1-2letne žrebice 20, 15, 15, 15, 10, 10, 10, 10, 10, 10, 10, 10 gld. Vkup tedaj se na razstavi razdeli 650 fl.

Pridnim konjskim hlapcem pripoznajo 4 darila, vsako po 5 fl. v srebru. Želimo srečnega vspeha!

Premiranje bikov v Slov. Bistrici vršilo se je 6. junija. I. državno darilo dobil je Fr. Eker v Studenicah za 2 leti starega bika Muricodolskega, II. deželno darilo Jož. Jager v Stanovskem za 2 $\frac{1}{2}$ letnega bika Muricodolskega, III. deželno darilo Lovro Sovič v gornjej Bistrici za 2letnega bika Muricodolskega, IV. Peter Dreo v Leskovci za 3letnega bika Muricodolskega, V. Števo Jagodic v Peklu za 2letnega in VI. Jurij Jernovšek v Pretreži za 1 $\frac{1}{2}$ letnega bika Muricodolskega. Licencirane bike imajo še: Jan. Pivec na Breznici, Jurij Pernad v Črešnovcah, Franc Brumec v Leskovci, Jož. Pliberšek v Tinjah, Ant. Pušnik v Pretreži, Pongrac Fink v Žabji vasi, Robert Tomazič v gornji Loznici, Števo Sorko v Šentovci, Andrej

Ačko v Črešnovcah, Martin Brumec na Breznici, Jož. Pernad v Leskovci. Med te posestnike se je razdelilo 100 fl. iz okrajne blagajnice, vsakemu po 5 fl. v srebru.

Za Mariborski okraj vršilo se je ovo delo 8. in 9. junija. Državno darilo dobil je Dominik Wagner pri št. Ilji za 2letnega bika Marjahoferskega. Deželna darila pa ti možje: 1. Miha Mohorko v Orehovi vesi (Mariahofer), 2. Jahringhof (Muricodolsko pleme) 3. Graf Nugent, Rogoza (Möllthalsko) 4. Grajščina Slivniška, 5. Miha Jamnik v Lembahu, 6. Aloiz Pec v št. Ilji, 7. Faalska grajščina, 8. Jožef Bauman pri sv. Marjeti, 9. Razerhof, 10. Windenavska grajščina, 11. Gregor Perko, v Digošah, 12. Gregor Šparovec v Rušah, 13. Jožef Scherbaum v Mariboru, 14. Miha Sorko v Kaniži, 15. Jož. Sernko v Franheimu, 16. Jožef Walcher v Selnici, 17. Dr. Hirschhofer v Rožpahu. Licencirane bike imajo: dr. Draš v Ranzenbergu, Ant. Novak v Bohovi, Franc Pfandl v Radvanji, Franc Ledinek v Kumnu, J. Kramer v Franheimu, Andrej Simič v Solčavi, Fr. Robič v Lembachu, dr. Reiser v Pekrah, Jurij Kosar v Radvanji, Franc Lovrenčič v gornjem Dupleku, Jož. Krajnc pri sv. Martinu, Janez Kek v Pobrežah, Jurij Majo v Rančah, Števo Grif pri sv. Marjeti, Anton Frangež v Račah, Jurij Habijanič pri sv. Marjeti, Miha Kozjak v Krecenbahu, Števo Dobaj pri sv. Križi, Jož. Krebs v Cerbergu in Simon Fluher v Svičini. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Ptujca. (K volitvam v okrajni zastop.) V zadnjem dopisi od tu smo opisali tiste nemške oziroma nemčurske možje, kateri so izvoljeni od naših meščanov, se vé da nemčurskih, delati priprave za volitev v okrajni zastop. Kakor čujemo, so ti ljudje svoje delovanje uže pričeli, kar naj bi bilo tudi nam v spodbujjo. Razven uže navedenih mož, pa imajo naši „nemški purgarji“ še družega pomagata na svojej strani in to je v Celji izhajajoči na nas Slovence in kmete vedno hujskajoči listič zoveč se „Deutsche Wacht“. Toti listič ima v svojej zadnjaj številki 51 dopis iz Ptujca, kateri nas Slovence in tiste kmete, kateri ne trobijo v njihov rog, po svojej navadi prav grdo psuje. O kmetu misli, da ne sme kaj druga biti, kakor hlapec ošabne mu nemčurskemu meščanu. V onem dopisi se trdi, da je morala nemška ali bolj nemčurska manjšina okrajnega zastopa izprazniti kelh največje bridkosti ter da bila ona vedno tlačena. Slovenska večina je hotela našemu mestu vse pravice odvzeti ter ponižati to mesto v najslabšo ves. Naši „učeni“ purgarji morali so v bogati km ečko kleri-

k a l n o večino. Opominja pa dalje naše meščane, da naj ne bodo zaspani, da naj bodo složni, ker v okrajnem za stopu ptujskem mora meščan-nemčur vladati in zapovedovati našemu kmetu. Tudi laže dopisun, da so v vseh okrajnih zastopih na Spodnjem Štajerskem nemčurji v večini, pozabi pa, da imajo Slovenci v Ljutomeru, Ormoži, v Šmariji, Šoštanji, Slov. Gradci, Gornjem gradu, na Vranskem uže več let večino in da so jo pretečeno leto tudi v Radgoni dobili. Slednjie še mož-piskač svojim vrnim zažuga, da naj se olikano meščanstvo ne da več dalje od kmečkih zastopnikov in duhovnov po tem grdem načinu strahovati dati. Tako nemčurški dopisun. Mi temu le pristavimo, da je bilo mesto Ptuj prav dobro zastopano, kajti mesto pošilja 18 zastopnikov v okrajni zastop, na celi ptujski okraj jih pride pa samo 22 in da se je slovenska večina še prelepo obnašala proti tem zagrizenim ljudem, če pomislimo, da se je pri sejah več v nemškem kakor slovenskem jeziku razgovarjalo. Nam se ne ježi koža, če se nemški govori ali kakor vselej našim nemčurjem lamp zaboli, če toti jezik čujejo. — Tudi ni res, da so se hotele mestu Ptuj kake pravice odvzeti, česar okrajni zastop tudi storiti ne more. Ali jezilo je te može, ko so videli, da naši zastopniki nimajo le koristi mesta, ampak celega okraja pred očmi. Tudi nam je predobro znano, da zaničujejo ti ljudje v prvi vrsti mešnike in potem kmete. Vsaj vemo zakaj. Zato se tem bolje čudimo, da je še vedno par kmetov, ki te ljudi poslušajo. Bere se v sv. pismu: po delih jih bode te spoznali. Ali ti slovenski kmet, še ne poznaš dela teh ljudij? Ali še vedno ne veš, kdo je na tvojej strani? Spoznajte jih po delih in potem se gotovo od njih obrnete proč!

Slovenec.

Od sv. Jurija pod Tabrom. (Letina — toča — volitev.) K nam prihaja 15—20 izstisov Slov. Gospodarja. Naj toraj sledeče objavi! Letina pri nas je koj dobra; sadja je srednje dosti, razun črešenj in orehov ga letos ne bode toliko, kakor lani. Na poljih vse lepo kaže, da je veselje gledati, le tu pa tam je klas že rumeno-zrel — vsled rje, ki je letos posebno obilna. — Tudi v vinogradih lepo kaže, grozdja — kakor pravijo — sicer ni prav veliko, a to je krepko in polno. — Do sred preteklega tedna je bila pri nas — kakor tudi drugod — precej občutljiva suša, da je že vse jamralo — razpokana zemlja in ljudje in vsak je hotel biti prvi deževno-vremenski prorok in pridno suhe oblačke na višnjastem obzorji pretuhtoval. V petek — 15. t. m. popoldne po 5. uri se zopet zberejo, kakor so se že poprej večkrat pokazovali, deževnim podobni oblaki na južnej strani naše in kmalu se začanja pogosto grmenje v oblakih. Ljudje na poljih se

komaj zavejo, ko se naenkrat vlije ploha in vmes naletava, kakor lešniki — in tudi debeleja voglata toča, ki pa ni dolgo padala in v naše dolini ne dosti škodovala; a po reških hribih, Št. Pavlu — St. Lorenci, Grižah, Žalci itd. je — kakor se sliši, občutljivo klestila, posebno po drevji in žitah, tako, da na nekaterih krajih je žito kar za kositi — ne za žeti. Tudi zadnje dneve so se ponavljale plohe in proso, turšica ali koruza, vrti itd. je dosti namočeno, tako, da ljudje zavoljo mnovega dela — košnje itd. zopet jasnega neba želé. Pri nas se, kakor tudi po sosednih krajih Savinjske doline prav pridno hmelj obdeluje in prav lepo kaže; skoro vsak večji posestnik ima svoja hmeljišča in gozdi so vsled tega pri mladem vitkem drevju mnogo trpeli. Da bi le veliko „okroglega“ prinesel skrbnim hmeljarjem. — Pri nas smo imeli 31. dne p. m. občinske volitve in izvoljenih je bilo 18 odbornikov, skoro samih pridnih in zavednih domačinov, ki so potem iz svoje srede dne 17. t. m. v nedeljo izvolili jednoglasno za župana občé spoštovanega, znanega i vrlega narodnjaka, posestnika in trgovca g. Valt. Južna. Upamo in tudi smemo upati, da bode novi izvoljenec v blagor in prid občine svoje uplivne moči daroval, akoravno njegovo začetno stanje ne bode tako ugodno, kakor prednika, ker je občina zadnje čase vsled raznih popravil in z zidanjem nove šole itd. denarno veliko žrtvovala. Želimo torej novemu g. županu i njegovemu starešinstvu: „Mnoga leta, veliko sreče in — vspeha!“ —

— 1 —

Iz Virštajna. (Letina — volitve.) Kar zadeva letino še hvala Bogu vse lepo kaže. Mnogi stari posestniki si zopet letos obetajo „vierundreisigarja“ pridelati, ali bo težko, ker so že sedaj noči tako mrzle; toda Bog ga daj. Črešenj je bilo srednje, ter niso bile posebno dobre, pravijo tudi, da to pomeni na grozdje. Češpelj in grušek bode malo, orehi in jabelka so močno polne. Podnebje in lega sadunosnemu drevju sta tukaj posebno ugodna, le škoda, da se posestniki še vse premalo brigajo za njega. Bilo bi priporočati, naj bi se kje tukaj blizu ustanovila kaka podružnica novega cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva ali da bi vsaj vsaki posestnik ud imenovanega društva bil. Tako bi si lahko več zlahtnega sadja oskrbeli. V 25 št. od 21. junija objavlja „Slov. Gospodar“, kako čudno gospodarji okrajni zastop Kozjanski. Temu se ni čuditi. Dokler bodo prijatelji Celjskega lisjaka gospodarili, si tudi ne upamo boljše prihodnosti. Na čigar stroške je predsednik okrajnega zastopa, ob priliki občé, seje že pretečeno leto trosil lisjaka po Virštajnu? Dobro bi bilo, da bi si premislili davkoplačilci tudi ob času volitve v okrajni zastop. Ker se tudi volitve za župana bližajo, toraj

možje — bodite modri, ter volite si moža značajnega, ki bode vedel sam gospodariti, ne le za se, ampak tudi za blagor občine!

Iz Gutštajna. (Šulferajn.) Znana povest od orjaka, kateri je z vso svojo močjo mahnil z mečem misleč imeti pred seboj velikana, a je zagledal ponižni — mlin, prišla mi je na misel, ko so se začeli naši nemčurski glavači bati za Nemce, katerih je tukaj in v Prevaljih v primeri k Slovencem borno malo. Sedaj, ko povsodi vedno močnejše na dan stopa grozna (za naše zoprnike) pošast narodne zavednosti, ko celo vlada če izvesti ravnopravnost itd., sedaj, rekli so nemčurski prvaki, moramo za nemštvo nekaj storiti. In res, zbobnali so pred par meseci nemški šulferaju. A kako so nabirali družnike? Pri premogokopu v Lješah službojoči jamski nadzorniki so z malo izjemo sami Slovenci; in ti so bili tako rekoč prisiljeni, nemškemu šulferajnu pristopiti (samo dva se nista vpisala.) Tedaj nova žrtva plačevati za svoje zatiranje! Pomilujemo veliko milijonov broječi nemški narod, ako se mora za njega obstanek res tako postopati!? Izrečemo pa tudi zaslužen grajo možu, kateri je posestnik lepe kmetije, samostojen, od nikogar odvisen, in katerega smo imeli do sedaj za narodnjaka, da se vendar dal zvabiti na limanice in je temu društvu pristopil. Ta mož je kmet Tone Papež. Kaj ste storili? Zatajili ste svojo narodnost, izdali mili materni jezik, prodali svoje otroke kot sužnje ljutemu našemu sovragu. Ali lahko, in skoraj gotovo, Vam namere tega društva niso pri pravej luči znane, da Vam so spis ali volka v ovčji obleki kazali in Vas tako prevarili. Ako je temu taka, tedaj precej pismeno naznanite izstop iz društva, katero so škof v Linci hudo grajali, in „Slov. Gosp.“ bode, ako mu to na znanje pride, pripravljen Vas javno opravičiti in Vaše ime iz črnih bukev izbrisati. O prežalostnem stanju našega šolstva poročam prihodnjič, danes le g. učitelju Henkerju, kateri je v Gutštajnu z g. Böhmom ustanovil nov šulferajn, odkritosrčno svetujem, naj mesto rovanja proti Slovencem, med katerimi in od katerih deloma tudi živi, raji svoje učiteljske dolžnosti zvesto spolnuje.

Od Slov. Bistrice. (Prihod svitlega cesarja.) Ljubi Slovenci! bliža se dan 10. jul. ko bodo svitli cesar tudi obiskali Slov. Bistrico. Kaj lepo in praznično se oblači in snaži naše mestece. Prav tako! Bolje dobrotljivega vladarja nima svet! Tako je že večkrat poročal „Slov. Gospodar“. Resnično je. Ko je l. 1881. toča tukaj strašno potolkla, zlasti vinske gorice, darovali so nam cesar na prošnjo našega vrlega državnega poslanca barona Gödelna (kojega pa je na to opozoril naš blagi deželni poslanec g. dr. Radaj) veliki znesek 8000 gold. Mnogokrat pa so tudi v pozidanje kake cerkve

šole itd. kaj darovali. Kdor kaj časnikov prebira, tisti uže ve, da so oni dobrotljivi in usmiljeni oča. Slov. Bistričani še nismo bili tako srečni, da bi nas cesar obiskali. Slovenci se srčno veselimo tega dneva in takrat gremo vsi skupaj pred ljubljene našega vladarja, da ga hvaležni in udani pozdravimo: „živijo — naš svitli cesar Franc Jožef“. — Vsak dober kristijan se Njih veseli videti in pozdraviti kot najboljšega, krščanskega vladarja. Oni bodo v Mariboru stanovali v škofovski palači, oni spoštujejo Kristusovo cerkev in njene namestnike. Oni pa tudi ljubijo vse narode, Slovence kakor Nemce, in nam želijo in vošijo ravno take pravice, kakor Nemcem. Hočemo Njim torej ljubezen in vdanost skazati, ter dne 10. julija vsi enoglasno in krepko pozdravljati: živijo — naš svitli cesar Franc Jožef I.

Narodnjak.

Iz Celja. (Deputacija kmečkih občin.) Shod županov in obč. svetovalcev dne 20. maja je izvolil deputacijo kmečkih občin, sodnijskih okrajev: Celje, Laško, Šmarije, Konjice, Slovenjgradec, Šoštanj, Gornjigrad in Vransko, obstoječe iz 18 členov namreč: Bračič Miha, Smodej Janez, Vizjak Miha, Lipovšek Franc, Borina Miha, Guček Franc, Podgoršek Franc, Oevirk Jakob, Gradišnik Jernej, Rudolf Janez, Vivod Janez, Skubic Franc, Vošnjak Janez, Lipold Jože, Spende Jakob, Prislán Franc, Šorn Gaspar in Bart Janez. Slavnostni odbor v Celji je dobil pismeni odlok: Njegovo Veličanstvo presvitli cesar bojo to deputacijo v dne 11. t. m. v Celji sprejeli. Povabijo se toraj zgoraj imenovani člani deputacije, da pridejo omenjeni dan v čitalnico v Celji točno ob 9. uri zjutraj, kjer bodo dobili vstopne liste in se skupno podali na kolodvor.

Iz Maribora. (Cesar-svečanost-Weitlof-okr. zastop. Ferlinc.) Mesto se močno pripravlja za dostojni sprejem cesarja. V torek ob 1/6 uri zjutraj obišče cesar vojaštvo na vadišči pri Vindenavi. — Šestoletnico Habsburško so tukaj slovesno obhajali tudi gimnazijci, to pa v dvorani starega grada. Nemške dijake je začelo grizti, ko je slovenski govor se zglasil ter so jo skoz dveri potegnili, pa ravnatelj jih je zavrnil nazaj. Mladina je zapeljana. V novinah se tudi lahko bere, kako razsajajo dunajski profesorji in dijaki. — V čitalnici se je zbralo k 600letnici okolo 40 udov ter je č. g. dr. Mlakar izvrstno govoril slavnostni govor. — Dne 30. junija zvečer prišel je v Maribor dunajski advokat Weitlof, predsednik nemškemu „šulferajnu“ ogledovat kakor kakšen šolski nadzornik šulferajnskih šol. Bil je tudi v Pekrah in Razvanji, spremljan od Hammer-Ambossa Schmidererja. Sploh pa sta obadva Schmidererja zadnji čas postala strastna rogovileža zoper Slovence ter stopata na mesto zdelanih

Seidla in Brandsteterja. V kasini so se imenovani večer sešli glavači dr. Duhač, obadva Schmidererja, profesor Günther, profesor Nagele, profesor Knobloch, dr. Mally, stari Löschnigg itd. ter so kar goreli za Weitlofa, to tem leži, ker so skrbno pili, to pa celo noč, do nedelje jutra. — Okrajni zastop je uže pokazal svojo prijaznost Slovincem s tem, da je prošnje št. Iljske srenje za cesto, in sv. Marjetske za most vrgel pod klop, Razvanjčani smejo 2000 fl. v najem vzeti za sulferajnsko šolo in sv. Jurjevčani vrednostne papirje 1600 fl. prodati. — Umrli je 89letni mnogim znani bukovezar stari Ferline!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Štajerska dežela ima sedaj svojega poglavarja v glavnem mestu v Gradcu. Dne 2. julija bil je ves deželni zbor od cesarja sprejet. Ljudstvo je navdušeno za Franca Jožefa. Tem grje ravnao mnogi graški „purgarji“, ki razobešajo žaljive nemške črno-rudeče-žolte zastave. Vsi listi graški so izišli v lepšej, okinčanej obliki samo liberalna „Tagespost“ se kuja in je izhajala na navadnih cunjah. Sicer pa se svečanosti vršijo v najlepšem redu. — Čehi so zmagali v Pragi popolnem in Nemcem ondi vzeli zadnja dva poslanca. Sedaj je zlata Praga le po českih poslancih zastopana. — Iz Gorice poročajo veselo novico, da so Slovenci tudi v velikem posestvu sijajno zmagali. Izvoljeni so bili Kocijančič, Povše, Ivančič. — Na Kraunjskem sta v deželni šolski svet izvoljena dr. Vošnjak in Murnik; nemškutariji je tam glava zdrobljena. — Koroški liberalci pravijo, da bo jim treba iz državnega zbora izstopiti; nihče jih ne naganja; če pa so za manjino tam preošabni pa naj gredó. — Hrvatom je umrl blag narodnjak dr. Makanee, ki je deloval za spravo s Srbi. Zguba za Hrvate je velika. — Ogrski poslanec Istoči črti Jude, ker ti magjarski narod na nič spravljajo. Nedavno je zaradi sovražnja Judov tožen bil pa porotniki so ga nekrivega proglasili. — V Bosnijo začeli so se Nemci iz Prajzovskega seliti. Nekaj jih je uže tje došlo. V Hercegovini delajo naši vojaki marljivo novih trdnjav. — V Trst pribežalo je uže veliko ljudi iz Egipta, kder je kolera začela razsajati.

Vnanje države. Sosedni nam Romuni utegnejo nam nevarni biti kedaj na jugo-izhodu, kakor so Italijani na jugo-zapadu. Strežejo Avstriji vzeti Bukovino, Sedmograško in kos Banata, ker ondi tudi Romuni stanujejo, katere pa nespametni Magjari tlačijo. Romuni utrjujejo meje proti nam, kupujejo konj na Ruskem in se orožajo, kakor da bi res vojska uže pred pragom stala! — Ruski car namerava

sedež ruskej vladi prestaviti v Moskvo. Za njega pripravljajo in popravljajo grad Kremel. — Socijalisti na Nemškem (ljudi, ki hočejo vse preurediti ubogim v pomoč s tem, da bogate oropajo) se množijo vkljub najostrejšim postavam. Eden njihovih voditeljev, Beble po imenu, bil je celo za državnega poslanca izvoljen, to pa ne v kakem kotiči, ampak v Hamburgu največjem trgovinskem mestu cele Nemčije. Bismarka in liberalce je to kar osupnilo. V Aahenu je pogorel rotevž, ki je imel še eden stolp od Karola velikega. — Francozi se s Kitajci zavoljo Tonkinga niso porazumeli in bati se je vojske, francoske ladije odvažajo hitro vojakov in streliva v Tonking. Angležem to ni po volji, ker bode vojska močno motila njihovo kupčijo. — V Egiptu prikazala se je kolera ter je uže veliko ljudi pobrala, največ v mestu Damiette, kder je baje blizo 200 oseb umrlo. Tudi v Aleksandrijo se je zatepla. Kdor more, ta beži v Evropo; v Trst jih je pribežalo blizo 100 v Benetke pa uže čez 300.

Za poduk in kratek čas.

Cesarjevo potovanje.

I. Pred 600 leti še ni bilo avstrijskega cesarstva pač pa je obstajalo česko in ogersko s hrvatskim kraljestvom, dalje štajersko, kraunjsko in koroško vojvodstvo zraven avstrijskega. Vse nadkrilovalo pa je sosedno veliko nemško-rimsko cesarstvo. Českim deželam zapovedoval je hrabri domači kralj Premisl Otakar, iz staroslavne česke rodovine nekedanjega kmeta Premisla.

Na Ogorskem in Hrvatskem gospodaril je kralj Bela IV. Na Štajerskem in Avstrijskem pa niso imeli več svojega vladarja; kajti Friderik poslednji iz slavne Babenberške rodbine, iz katere je tudi bil sv. Leopold, je bil ubit v vojski pa ni zapustil možkega zaroda.

Tedanji nemško-rimski cesar Friderik II. je pa bil uže postaran in se ni več veliko brigal za ove reči. Vsled tega se je zgodilo, da je česki kralj Otakar kot mož Margarete sestre zadnjega Babenberžana postal vojvod avstrijski pa tudi štajerski potem, ko je ogerskega kralja potolkel, ki je nekaj časa našo deželo pograbil.

Toda med tem umerje nemško-rimski cesar in v naslednika je izvoljen grof Rudolf Habsburški, star 55 let. Kot rimsko-nemški cesar je zahteval, naj se mu kralj Otakar pokori in prizna, da je odvisen od nemškega cesarstva. Otakar tega po vsem storiti ni hotel. Nastane vojska. L. 1278 na dan sv. Jarneja pride unkraj Dunaja blizu Dürnkruta do odločilne bitke. Otakar je od Milote Zdeničkega sramotno in izdajalno zapuščen bil in prema-